

[Rytter.]

for som nu at kræve en formløs skriftlig Erklæring blot skal kræve en mundtlig Erklæring fra vedkommende. Her maa jeg sige, at jeg er noget mere i Tvivl. For det første med Hensyn til selve Formuleringen, idet Ministeren siger, at de, der protesterer, skal protestere mod Rigtigheden af Erklæringen. Meningen er vel, at naar blot der protesteres, er det tilstrækkeligt. Det er Meningen med den nugældende Lov, og jeg antager ogsaa, det er Meningen med Lovforslaget, som det foreligger. Om det Punkt kan vi derfor formentlig forhandle os til Rette. Om man derimod saa ubetinget, som Ministeren gør det her, kan gaa over til, at mundtlige Udtalelser er nok, er jeg ikke vis paa; jeg tror, det er for ubestemt, jeg tror, det er for farligt, for det er altid tvivlsomt, om der har foreligget en bestemt Udtalelse i den Retning, og om den ikke senere er tilbagekaldt. Men i Princippet kunde jeg godt tænke mig, naar blot vi fik visse Sikkerhedsbestemmelser føjet ind, ogsaa at gaa med til dette. En nærmere Forhandling herom i Udvalget vil nok klare dette Spørgsmaal.

Hidtil har jeg talt om de Tilfælde, hvor der allerede ifølge den nugældende Lov var Hjemmel til, at Ligbrænding fandt Sted, og hvor det nu foreslaas udvidet. Den højtærede Minister foreslaar saa nogle nye Tilfælde, hvor Ligbrænding kan finde Sted. For det første kan det ske, naar man er Medlem af en Ligbrændingsforening. Ministeren siger herom: Hvorfor skulde man være det, naar det ikke var for ogsaa at blive brændt? Det er selvfølgelig rigtigt, for saa vidt det da staar klart, at det er Konsekvensen, naar man indmelder sig i en Ligbrændingsforening. Det kan jeg heller ikke se noget betænkeligt i; kun maa vi have det Spørgsmaal klart, om det allerede ifølge de nugældende Regler for Ligbrændingsforeninger er saaledes, at de, der er Medlemmer, ogsaa bliver brændt. Jeg vil foreslaa, at vi faar visse Sikringsforanstaltninger, saaledes at det kun kommer til at gælde dem, der indmelder sig efter den nye Lovs Ikrafttræden, samtidig med at man maaske for dem, der har indmeldt sig, faar nogle Regler om Tilbagekaldelse, eller hvad man nu kan tænke sig.

Det springende Punkt i hele Lovforslaget er dog det, at man nu gaar over til, at man ogsaa ifølge Loven kan blive brændt, selv om den paagældende ikke har udtalt et positivt Ønske derom. Jeg tror, at den højtærede Minister her gaar for vidt. De Tal, jeg før nævnte, viser jo, at det kun er

et Mindretal, der ønsker at blive brændt. Det forekommer mig derfor at være alt for tidligt at gaa over til, at nu skal man strengt taget, for at være sikker paa ikke at blive brændt, egentlig komme med en Udtalelse derimod. Ellers ved man jo ikke, hvilket Pres de efterladte kan komme ind under, eller hvordan det hele kan stille sig. For at være sikker paa ikke at blive brændt maatte man, i alt Fald i mange Tilfælde, udtale et positivt Ønske om, at det ikke skulde ske. Det forekommer mig at være forkert. Den højtærede Minister er gaaet op i dette Spørgsmaal med saa stor Interesse, at det eneste Tilfælde nu om Stunder, hvor man kan blive brændt, uden at man har udtalt et Ønske derom, er blevet glemt i det nye Lovforslag, nemlig det Tilfælde, at det drejer sig om Børn under 15 Aar, der ikke har Slægtninge saa nære som omtalt i Punkt 3, men kun har nogle, der har Forældremyndigheden. Det er selvfølgelig ogsaa Meningen med den nye Lov, at de skal kunne brændes, og jeg antager, at en Bestemmelse derom let vil kunne indføres i Udvalget. Men selve Hovedbestemmelsen, der altsaa fastslaar, at man kan blive brændt, selv om den afdøde ikke har udtalt et positivt Ønske om at blive brændt, forekommer mig at være forkert. Det forekommer mig at stride mod den historiske Udvikling paa dette Omraade. Det forekommer mig, at det vilde være at krænke det store Flertal i Befolkningen, om det skulde blive gældende Ret. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister i Udvalget at stille sig forhandlingsvillig, saaledes at vi kan naa til naturlige Udvidelser af de nugældende Regler, men ikke foretager det store Spring, som Lovforslaget her antyder. Der er heller ikke nogen Grund dertil, saa længe, som sagt, kun ca. 3½ pCt. faktisk bliver brændt.

§ 4 indeholder en Bemyndigelse for Ministeren til at tillade, at der forholder sig med Asken paa anden sømmelig Maade end i første Stykke foreskrevet, for saa vidt der foreligger et bestemt udtalt Ønske derom fra den afdøde. Det har jeg ikke noget imod, jeg mener tværtimod, det er en saa selvfølgelig Regel, at man maaske kunde gøre det noget lettere, saa man ikke behøvede at sætte hele Embedsmaskineriet i Bevægelse, lige op til Justitsministeriet.

Jeg gaar ud fra, at Sagen henvises til et Udvalg, og der kan man jo saa forhandle nærmere om Enkeltheder. Mit Parti stiller sig altsaa paa det Standpunkt, at vi vil være med til at udvide de gældende Regler